

Antwoorden van de minister op de vragen van de vaste commissie voor Volksgezondheid, Welzijn en Sport over de brief van 24 oktober 2005 betreffende risicobenadering in de voedselkolom in relatie tot administratieve lasten (29 515, nr. 99).

Vraag 1:

Hoe stemt de Voedsel en Waren Autoriteit (VWA) het toezicht af met de doelgroepen zodat mogelijkheden voor minder administratieve lasten zo goed mogelijk worden benut?

Antwoord 1:

De VWA voert regelmatig overleg met het georganiseerde bedrijfsleven en met consumentenorganisaties over het toezichtbeleid. Een van de punten van bespreking zijn de administratieve lasten van de regelgeving en het toezicht daarop. Suggesties voor mogelijke verbeteringen in de bestaande werkprocessen van de VWA die kunnen leiden tot minder lasten worden aldaar besproken. De VWA bekijkt ook voortdurend haar eigen werkprocessen om het toezicht zo doelmatig en met zo min mogelijk hinder uit te voeren. Ook de implementatie van nieuwe regelgeving wordt uitgebreid vooraf besproken. Een voorbeeld van het laatste moge de implementatie van de Hygiënewetgeving per 1 januari 2006 zijn. Daarbij heeft de VWA voor de nieuwe registratieplicht van bedrijven intensief overleg gevoerd over het gebruik van reeds bestaande bedrijvenbestanden.

Vraag 2:

Met welke argumenten onderbouwt u het beleid om het bedrijfsleven zelf meer verantwoordelijkheid te geven voor controle, toezicht en handhaving?

Antwoord 2:

Het beleid vloeit voort uit het streven naar minder bureaucratie en regelzucht en lagere administratieve lasten. Dit vraagt van de overheid een faciliterende rol naast het stellen van normen en de controle daarop. De nieuwe EU-regelgeving biedt het bedrijfsleven meer ruimte om deze eigen verantwoordelijkheid in te gaan vullen. Hierdoor kan het bedrijfsleven haar eigen inspanningen in bedrijfseigen zorgsystemen verzilveren. Het toezicht op de naleving blijft overigens een verantwoordelijkheid van de overheid. Door de inzet van toezicht op controle kan inspectiecapaciteit gerichter worden ingezet. Dit kan alleen als de bedrijfseigen systemen zo zijn ingericht dat de overheid op de bedrijfseigen controles kan vertrouwen.

Vraag 3:

Waarom wordt het aantal controleurs voor de Vleeskeuringwet teruggebracht tot nul per 1 januari 2006? Blijven er nog wel toezichthoudende ambtenaren?

Antwoord 3:

De Vleeskeuringswet (VWS) wordt per 1 januari 2006 ingetrokken, en wordt vervangen door een Regeling Vleeskeuring onder de Landbouwwet. De verantwoordelijkheid voor de vleeskeuring gaat dan over naar LNV. Het getal nul is slechts boekhoudkundig en moet dan ook niet gezien worden als een afbouw van keuring en toezicht op het terrein van de vleeskeuring. Het totale toezichtsarrangement in de vleeskeuring wordt op dit moment herzien in verband met de overdracht van de uitvoering van de bandkeuring aan de private stichting Kwaliteitskeuring Dierlijke Sector (KDS).

Vraag 4:

Waarop worden de antwoorden in hoofdstuk drie van het rapport gebaseerd? Zijn deze antwoorden definitief? Zo ja, welk nut heeft het VWS/SIRA-onderzoek dat zojuist is gestart? Bent u bereid de antwoorden te herzien indien het onderzoek tot andere antwoorden aanleiding geeft? Wanneer ontvangt de Kamer dit onderzoek en het standpunt van de regering daarover?

Antwoord 4:

Met opmaak: Lettertype: Vet

De antwoorden zijn gebaseerd op de nulmeting ultimo 2002 van VWS. Daar de nulmeting geen totaal beeld geeft van de administratieve lasten en de regeldruk van zowel de EU als Nederlandse regels wordt nu het onderzoek uitgevoerd. De resultaten van het onderzoek wil ik inzetten om:

- eventueel aanvullende voorstellen voor minder EU-regels te doen
 - scherper te onderhandelen over nieuwe EU-regels. Ook in de EU moet de regeldruk worden aangepakt en Europa zijn wij!
 - bezien of de handhaving door VWA aangescherpt kan worden.
- Over deze aanpak zal ik de Kamer vanzelfsprekend informeren.

Vraag 5:

Waarom worden de nalevingkosten niet meegenomen in de definitie van administratieve lasten?

Antwoord 5:

Kosten van naleving zijn in het standaard kosten model expliciet uitgesloten. De Tweede Kamer is over de methode voor het bepalen van omvang en herkomst van administratieve lasten geïnformeerd bij brief 9 april 2004 (Tweede Kamer, vergaderjaar 2003-2004, 29 515, nr. 1).

Vraag 6:

Wanneer laat u, een extern onderzoek doen, om de administratieve lasten van de overige VWS-wetgeving inzake gezondheidsbescherming (Drank- en Horecawet, Tabakswet) (te) update(n)?

Antwoord 6:

Ik ben niet voornemens om een extern onderzoek naar de administratieve lasten inzake de Drank- en Horecawet te doen. De huidige onderzoeksgegevens zijn toereikend en nader onderzoek is dan ook niet nodig. Naar de administratieve lasten in de tabakssector zal in 2006 onderzoek worden gedaan, zoals ik al in het Algemeen Overleg van 25 juli 2005 heb toegezegd (Tweede Kamer, vergaderjaar 2004-2005, 22 894 en 29 800 XVI, nr. 64).

Vraag 7:

Waarom vallen de lasten van EU-verordeningen buiten de definitie van administratieve lasten? Het is voor een goed beeld van het ministerie van VWS en de sector toch van groot belang dat inzicht wordt verkregen in de totale administratieve lasten? Met de verschuiving van nationale wetgeving naar Europa verdwijnen toch niet de administratieve lasten? Wanneer inderdaad gesteld kan worden dat Europese verordeningen buiten de definitie van administratieve lasten vallen, betekent dit dan dat vanaf 1 januari ook de hygiëencode buiten de administratieve lasten valt?

Antwoord 7:

EU-verordeningen zijn rechtstreeks werkende regels, welke niet in nationale regelgeving worden geïmplementeerd. In de nulmeting ultimo 2002 zijn door de departementen alleen de lasten van nationale regelgeving gemeten. Omdat op het terrein van de voedselveiligheid er meer en meer rechtstreeks werkende EU-regels komen ben ik het met u eens dat de lasten daarvan in beeld moeten worden gebracht. Daarom laat ik nu het integrale onderzoek uitvoeren, zie het antwoord op vraag 4. Uw conclusie over Hygiënecode klopt.

Ik ben het met u eens dat het voor een goed beeld noodzakelijk is inzicht te krijgen in de totale administratieve lasten. Met de recente implementatie van het hygiënepakket zijn de lasten niet door een boekhoudkundige slimmigheid uit het overzicht verdwenen. VWS en LNV hebben grote inspanningen geleverd om de implementatie zo efficiënt en doelmatig mogelijk te laten plaatsvinden. Door VWS zijn eveneens de mogelijkheden bezien om extra lasten te voorkomen als gevolg van de nieuwe registratieverplichting voor levensmiddelenbedrijven. Als zodanig leidt het pakket aan verordeningen nauwelijks tot nieuwe administratieve lasten. De lasten die nu nog zijn verbonden aan de Warenwetregeling Hygiëne levensmiddelen (€ 192 mln) worden vanaf 1 januari 2006 toegerekend aan Verordening (EG) 852/2004. De administratieve lasten die in de nulmeting werden toegerekend aan de Vleeskeuringswet (€ 384.121.925) zullen vanaf 1 januari 2006 worden toegerekend aan de verordeningen (EG) 853/2004 en 854/2004.

Vraag 8:

Waarop is het door de VWA gehanteerde instrument van "risicobeoordeling" gebaseerd? Hoe wordt dit instrument in de praktijk concreet ingevuld?

Antwoord 8:

Uitgangspunt van de risicobeoordeling door de VWA zijn de mogelijke gezondheidsrisico's die door middel van toezicht gereduceerd kunnen worden op de terreinen van volksgezondheid en diergezondheid. De risicobeoordeling is de basis bij elk toezichtsarrangement. Op basis van evaluatie, onderzoek, ketenanalyse, nalevingsmetingen en andere methoden wordt een risicoreductie-doelstelling geformuleerd en worden de instrumenten gekozen. De nadruk bij de risicobeoordeling ligt dus op het objectiveren van de risico's voor de voedsel- en productveiligheid. De nadruk bij het toezicht ligt op een effectieve en efficiënte inzet van de middelen, gericht op het bereiken van effect en gebaseerd op risico-beoordelingen.

Vraag 9:

Wilt u ingaan op de observatie dat een hoge handhavingdruk als vanzelf leidt tot meer constatering en daarmee een verdere opvoering van de handhavingdruk enzovoort? Hoe kan worden voorkomen dat dit proces zich zal blijven herhalen en versterken?

Antwoord 9:

Het handhavingsbeleid van de VWA is erop gericht de voedsel- en productveiligheid te waarborgen en de risico's in de betrokken bedrijven terug te dringen. Aan de hand van risico-inschattingen worden inspectiefrequenties per branche of type bedrijf vastgesteld. In sectoren met een hoger risico is de inspectiefrequentie hoger. Indien ernstige overtredingen worden geconstateerd volgt daar een boeterapport op, op basis waarvan de minister een boete kan opleggen. Bij minder ernstige overtredingen volgt een schriftelijke waarschuwing. In beide gevallen volgt een herinspectie om vast te stellen of de overtreding is opgeheven. Van een verhoging van de handhavingdruk is alleen sprake als bedrijven in overtreding

blijven. Van een verlaging van de handhavingsdruk zal sprake zijn als de overtredingen in die branche of bedrijven afnemen.

Vraag 10:

Is het waar dat het aantal uren dat aan een controle in ambachtelijke bedrijven wordt besteed (gemiddeld 1 uur) hoger is ten opzichte van de effectieve tijd die in industriële bedrijven wordt besteed (2 tot 4 uur)? Zo ja, wat is daarvan precies de oorzaak?

Antwoord 10:

Een inspectie in kleine bedrijven duurt effectief ongeveer 1 uur, die in grote bedrijven (industrie) effectief 2 tot 4 uur. De gemiddelde inspectiefrequentie in de ambachtelijke bedrijven is ongeveer 1x per jaar (uitgezonderd eventuele herinspecties bij niet-naleving, bij een consumentenklacht of bij een mogelijke monsterneming). De inspectiefrequentie in de grote bedrijven is 1 tot 2 maal per jaar. De inspectieduur en de inspectiefrequentie zijn bij grote bedrijven in de industrie dus hoger. De beleving van een kleine ondernemer kan natuurlijk anders zijn.

Vraag 11:

Hoe wordt omgegaan met niet-/paracommerciële horeca en met evenementen?

Antwoord 11:

De VWA controleert op een aantal terreinen. Ten aanzien van de Drank- en Horecawet geldt voor beide sectoren dat het toezicht zich vooral richt op de controles van leeftijdsgrenzen bij het verstrekken van alcohol. Hiertoe worden de zogenaamde "hot spots" bezocht, plaatsen waar veel jeugd aanwezig is. Juist vanwege het toezicht op de leeftijdsgrenzen zijn dit jaar veel evenementen bezocht. Daarnaast kent de VWA basisinspecties. Dit zijn inspecties waarbij kan worden gecontroleerd of de ondernemer beschikt over de juiste vergunning voor de uitoefening van het horecabedrijf, of de aan de vergunning verbonden voorschriften worden nageleefd en of de verstrekkers van alcohol over de juiste ontheffing van de burgemeester beschikken. Soms worden er andere overtredingen geconstateerd, zoals het in de open lucht verkopen van alcoholhoudende producten voor thuisgebruik. Een ander belangrijk aandachtspunt is het toezien dat er geen tabaksreclame wordt gemaakt.

Het toezicht op de voedselveiligheid bij evenementen is de afgelopen jaren drastisch veranderd. Toezicht tijdens het evenement blijkt niet altijd even effectief te zijn. Daarom wordt vooraf aan de organisatie uitgelegd wat de wettelijke vereisten zijn (zoals de bewaartemperaturen van bederfelijke producten) en wordt verzocht dat de organisatie dit voorlegt aan de deelnemers van het evenement, met daarbij de mogelijke sanctie bij niet-naleving. Deze vorm van toezicht, gecombineerd met de handhavingcommunicatie, blijkt tot goede naleving te leiden. Op deze wijze is voor ieder evenement maatwerk in toezicht mogelijk.

In de op 2 september 2005 uitgebrachte Sportnota zijn concrete voornemens opgenomen om te komen tot een minder belastend regime van regelgeving en handhaving op het gebied van de Drank- en Horecawet en de Warenwet voor sportkantines (Tweede Kamer, vergaderjaar 2004-2005, 30 234, nr. 1). Voorts zal worden gewerkt aan een efficiënter toezicht op de regels. Sportverenigingen krijgen bijvoorbeeld te maken met slechts één inspecteur voor de Warenwet, de Drank- en Horecawet, de Tabakswet en de Arbo-wet samen. De ministers van SZW en VWS nemen daartoe het initiatief.

Vraag 12:

Hoe verhoudt de opmerking op pagina 9 dat de branches niet samen met VWA een hygiënecode hoeven te maken zich tot de praktijk waarin de VWA een sterke adviserende rol naar de minister van VWS ontplooit?

Antwoord 12:

Brancheorganisaties kunnen zelf het initiatief nemen om een hygiënecode op te stellen voor de bij hen aangesloten bedrijven. De hygiënecode is dan ook een code vóór de branche en dóór de branche, met gebruik van in de branche gebruikelijke termen, illustraties en protocollen. Daarmee is de code herkenbaar en dus ook werkbaar in de branche en is het draagvlak vele malen hoger dan wanneer de overheid dergelijke gidsen zou opstellen. De Minister dient goedkeuring te geven aan de hygiënecode. De VWA adviseert daarbij inhoudelijk de minister. Na goedkeuring dient een ondernemer te werken volgens de hygiënecode. Hij voldoet daarmee dan aan zijn wettelijke verplichtingen inzake voedselveiligheid.

Vraag 13:

Kunt u toelichten wat wordt bedoeld met de opmerking dat de hoogte van administratieve lasten en regeldruk (mede) wordt bepaald door de mate van mondigheid en media-aandacht?

Antwoord 13:

Mondigheid en media aandacht leidt niet tot hogere administratieve lasten. De mondigheid van bepaalde sectoren bepaalt wel mede de aandacht in de media voor bepaalde lasten en regeldruk in die sectoren. Die aandacht was noodzakelijk om bepaalde tegenstrijdigheden en niet-proportionele verplichtingen onder het voetlicht te brengen. De aandacht heeft er echter ook toe bijgedragen dat bepaalde lasten onevenredig zijn uitgegroot. Op deze wijze zijn indrukken ontstaan over de inspectiedruk door de VWA die bij nadere beschouwing van de cijfers niet altijd juist blijken te zijn.

Vraag 14:

Wat is de onderbouwing van de opmerking dat de voedselveiligheid in Nederland van een hoog niveau is? Wat zijn de ontwikkelingen op dit gebied?

Antwoord 14:

Deze opmerking baseer ik op het rapport 'Ons Eten gemeten' dat in 2004 door het RIVM is gepubliceerd. In het rapport wordt geconcludeerd dat er de afgelopen decennia landelijke en internationale overheden een uitgebreid stelsel van wetgeving, normstelling en toezicht tot stand is gebracht. Ook het aantal veiligheidsmaatregelen dat bedrijven uitvoeren om de voedselveiligheid te optimaliseren is aanzienlijk toegenomen. De verbeterde voedselveiligheid geldt aantoonbaar voor de microbiologische en chemische verontreinigingen. Voedselinfecties vormen een hardnekkig en blijvend probleem. Uitgedrukt in DALY's bedraagt het geschatte gezondheidsverlies ten gevolge van voedselinfecties met bekende ziekteverwekkers circa 1.000-4.000 per jaar. Het gezondheidsverlies als gevolg van chemische voedselbestanddelen en verontreinigingen is moeilijker in kaart te brengen. De belangrijkste problemen liggen op dit moment bij de microbiële voedselinfecties en voedselallergiën, en bij het optreden van voedselincidenten.

Met opmaak: Lettertype: Vet

Vraag 15:

Wat is uw inzet ten aanzien van het beheersen van administratieve lasten die het gevolg zijn van Europese voorschriften? Is dit louter een zaak van langere termijn of heeft u ook ambities om op korte termijn voor de sector soulaas te bieden (te denken valt aan de EU-verordening inzake levensmiddelenhygiëne)?

Antwoord 15:

In Europa is het helaas op een groot aantal dossiers een kwestie van heel lange adem. De EU-verordening inzake levensmiddelenhygiëne vermindert de administratieve lasten niet, maar 16 richtlijnen worden samengevoegd in drie EU-verordeningen. De complexiteit, en daarmee de irritatie, worden hierdoor al voor een groot deel teruggedrongen. Omdat het een kwestie van lange adem is, moet het goed en evenwichtig worden aangepakt. Daarom laat ik het onderzoek nu ook uitvoeren om zo snel mogelijk eventueel aanvullende voorstellen in Brussel te doen. Zie verder antwoord op vraag 4.

Vraag 16:

Bent u bereid deze vragen voor het algemeen overleg inzake Voedselveiligheid en VWA (d.d. 16 november 2005) te beantwoorden?

Antwoord 16:

Ja.

Vraag 17:

Met welk percentage zijn de administratieve lasten in de horeca tot op heden verminderd?

Antwoord 17:

Het gaat hierbij om zowel algemene als sectorspecifieke wetgeving waarvoor de verantwoordelijkheid met name ligt op het terrein van andere departementen. Op deze vraag is geen goed antwoord te geven omdat mij dat inzicht ontbreekt.

Vraag 18:

In de brief wordt medegedeeld dat u toe wilt naar een minder belastende manier van etikettering, vooralsnog blijkt dit nog niet. Vanaf 25 november 2005 is de nieuwe declaratie van allergenen van kracht, dit zorgt juist voor een enorme extra regeldruk en zeer uitgebreide etiketten, die nauwelijks meer op de verpakking past. Wat bent u voornemens hier aan te doen?

Antwoord 18:

Nederland speelt binnen de EU een actieve rol om de administratieve lasten van bestaande richtlijnen en verordeningen te beperken, bijvoorbeeld met voorstellen om op een modernere, minder belastende manier met etikettering van producten om te gaan. Nederland zal waar mogelijk meer innovatieve manieren van risicomangement blijven agenderen. De realiteit is echter ook dat zich nieuwe risico's zullen blijven aandienen die soms ook tot nieuwe Europese regels moeten leiden. Voedselallergenen zijn hier een voorbeeld van. De declaratie van allergenen staat beschreven in een Europese etiketteringrichtlijn. Het etiketteren van allergenen is een maatregel die wordt genomen vanwege het belang voor

de volksgezondheid. Daarom acht VWS het niet opportuun om het etiketteren van allergenen in Nederland niet verplicht te stellen. Wel is VWS in samenwerking met de VWA op zoek naar een wijze waarop etikettering zo eenvoudig mogelijk kan plaatsvinden. De VWA heeft samen met het CBL en de FNLI een interpretatiedocument opgesteld. De Europese Commissie heeft later ook een dergelijke richtsnoer opgesteld. Dit laatste document is op sommige punten ingewikkeld. Daarom stellen VWS en VWA zich op het standpunt dat het op dit moment voor patiënten/consumenten het meest belangrijke is, dat allergenen duidelijk op het etiket van een product vermeld worden. VWA zal hier het komende jaar op controleren. Ondertussen zal Nederland zich binnen de EU hard maken voor een eenvoudiger interpretatie van de allergenenetikettering en dus een aanpassing van de huidige richtsnoer van de Europese Commissie.

Vraag 19:

Wat houdt de wetswijziging Drank- en Horecawet in? Kunt u toelichten welke regelgeving zal verminderen, en welke verdwijnen?

Antwoord 19:

De wetswijziging bevat onder meer de volgende maatregelen:

- in de vergunning worden alleen de inrichtingsgebonden zaken en de vergunninghouder genoemd, de leidinggevenden worden in een aanhangsel bij de vergunning opgenomen. Bij wijziging van leidinggevenden hoeft daarom geen nieuwe vergunning te worden aangevraagd en kan een relatief eenvoudige meldprocedure worden doorlopen.
- voor niet operationeel betrokken bestuurders vervalt de eis in bezit te zijn van een Verklaring Sociale Hygiëne;
- er komt een coördinatiebepaling voor de verlening van de Drank- en Horecawet-vergunning en de gemeentelijke exploitatievergunning voor de horeca.

Met dit voorstel nemen niet alleen de administratieve lasten af maar zullen naar verwachting ook de legeskosten dalen omdat minder vaak een vergunning moet worden aangevraagd.

Vraag 20:

De VWA haalt vaak Europa aan als veroorzaker van regeldruk en verschuilt zich daar achter. Kunt u vanaf heden met uw inbreng naar Europa pleiten voor afslanking van de regeldruk? Nu lijkt het er op dat regelgeving vaak door de Nederlandse inbreng wordt aangescherpt. Zoals het systeem van hygiëncodes, andere landen hebben juist voorgesteld horeca vrij te stellen van het Hazard Analysis Critical Control Point-systeem (HACCP).

Antwoord 20:

Het voorstel om de horeca vrij te stellen van HACCP werd door Nederland niet gesteund omdat voedselveiligheid, met name vanwege het risico van microbiologische besmetting, in de horeca van groot belang wordt geacht en de HACCP-verplichting aan de sector veel ruimte laat hoe aan de doelvoorschriften wordt voldaan. Het hygiënepakket dat uiteindelijk door de 25 EU lidstaten is geaccepteerd biedt geen ruimte voor een nationale uitzonderingen voor de horeca.

Vraag 21:

De horecasector heeft het initiatief genomen om de hygiëncode voor de horeca te vereenvoudigen. Wat is uw mening hierover? Welke bijdrage levert u aan dit initiatief?

Antwoord 21:

Ik vind dat een zeer goed initiatief en ondersteun dat van harte. Mijn bijdrage daaraan is bescheiden omdat het meeste werk door de branche zelf gedaan moet worden. Volgens de Warenwet mag elke branche zelf een code voorstellen die een praktijkgerichte invulling geeft aan het wettelijk voorschrift om volgens Europees voorgeschreven HACCP beginselen te werken. Het initiatief ligt dus bij de branche. Een ondernemer die volgens een goedgekeurde code werkt, wordt geacht conform de wet te werken. Voor de Nederlandse situatie is een standaard voedselveiligheidsplan opgesteld. Dit veiligheidsplan differentieert niet naar de mate van risico en de omvang van het bedrijf. Koninklijk Horeca Nederland (KHN) werkt nu een gedifferentieerde hygiëncode uit waarin onderscheid wordt gemaakt naar bedrijfssoort, bedrijfsomvang, bedrijfsactiviteiten en assortiment. Ik heb hun voorstel nog niet ontvangen en kan het resultaat derhalve nog niet beoordelen. Zodra ik het voorstel heb ontvangen zal ik na positief advies van de VWA mij inspannen om deze nieuwe code zo spoedig mogelijk goed te keuren. Ik verwacht dat met de gedifferentieerde code enkele belangrijke irritaties worden weggenomen en dat de administratieve lasten voor vooral kleinere horecaondernemers minder worden.

Vraag 22:

Hoe denkt u over versoepeling van de regels voor de verkoop van streekproducten? Bent u voornemens regels omtrent de streekproducten te versoepelen?

Antwoord 22:

Ik ben geen voorstander van een algehele versoepeling van de regels voor de verkoop van streekproducten. Wel ben ik voornemens te bezien of de regels voor zwak-alcoholhoudende streekproducten op jaarmarkten versoepeld kunnen worden. Ik verwijs gaarne naar mijn reactie op de motie van mevrouw Smilde (30 300 XVI, nr. 41) tijdens de begrotingsbehandeling op 10 november 2005. Op dit moment is de straatverkoop van alcoholhoudende drank, dus ook van zwak-alcoholhoudende streekproducten volgens de Drank- en Horecawet niet toegestaan. De achtergrond daarvan is dat straatverkoop tot ongewenste situaties kan leiden. Ik ben echter van mening dat de verkoop van een enkele streekwijn op een jaarmarkt doorgaans geen groot risico oplevert voor de volksgezondheid of de openbare orde. Vandaar dat ik bij de aanstaande wijziging van de Drank- en Horecawet zal bezien of een uitzondering kan worden gemaakt voor de verkoop van zwak-alcoholhoudende streekproducten op jaarmarkten, bijvoorbeeld via een speciale ontheffing door de burgemeester. Ik zal tevens de VWA vragen om niet al te streng tegen dit soort overtredingen op te treden.

Vraag 23:

Bent u van mening dat procedures en registratieverplichtingen niet bijdragen aan de voedselveiligheid, maar wel administratieve lasten veroorzaken?

Antwoord 23:

Nee, die opvatting deel ik niet. Procedures en registratieverplichtingen in het kader van HACCP (Hazard Analysis and Critical Control Point) maken het juist mogelijk dat op efficiënte wijze gecontroleerd kan worden of een bedrijf zich aan de voedselveiligheidsvoorschriften heeft gehouden. Indien een bedrijf in het kader van HACCP

de voorgeschreven registraties correct uitvoert, kunnen zowel de leiding van dat bedrijf als de met het toezicht op de naleving van de wettelijke voorschriften belaste controleurs, vaststellen of de voedselveiligheidsvoorschriften zijn nageleefd. In een dergelijk geval kan volstaan worden met controle van de documenten en steekproefsgewijs onderzoek van het bedrijf zelf. Indien deze registraties niet beschikbaar zouden zijn, zou de controle van een bedrijf veel meer tijd kosten, zowel voor de betrokken bedrijven als voor de controleurs. Hiervoor zouden volgens de door Actal gehanteerde definitie juist méér administratieve lasten ontstaan. Ook in het kader van traceerbaarheid van levensmiddelen - essentieel voor snel ingrijpen bij een calamiteit zoals in het verleden de dioxinebesmetting van eieren - zijn correct opgestelde en toegepaste procedures en registraties onmisbaar. Zonder die registraties kan de bron van een voedselbesmetting niet (snel) worden nagegaan, met alle ongewenste gevolgen van dien.

Vraag 24:

Bent u van mening dat een hoge handhavingsdruk betekent, dat er allerlei onbenullige afwijkingen worden geconstateerd, waardoor vervolgens weer meer aan handhaving zal worden gedaan?

Antwoord 24:

Zie mijn antwoord op vraag 9.

Vraag 25:

De administratieve lasten van het horecakleinbedrijf zijn groter dan voor het bedrijfsleven algemeen. Wat gaat u hier aan doen?

Antwoord 25:

Door de Staatssecretaris van EZ is namens de ministers van VWS, Financiën, Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties (BZK), Sociale Zaken en Werkgelegenheid (SZW) en Volkshuisvesting, Ruimte Ordening en Milieu (VROM) het actieplan "Minder Regels en Papierdruk in de Horeca" op 27 oktober 2005 naar de Tweede Kamer gestuurd. Dit actieplan komt tegemoet aan het Aanvalsplan Deregulering Horeca dat het Kamerlid Koopmans aan de Staatssecretaris van EZ heeft overhandigd. Het actieplan gaat onder meer in op de te wijzigen Drank- en Horecawet en het onderzoek dat de KHN doet om onderscheid te maken tussen hygiënecodes waardoor de administratieve lasten voor met name het midden- en kleinbedrijf worden beperkt. Het aantal inspecties bij bedrijven met goed werkende hygiënecodes kan worden beperkt. De VWA-inzet en de inspectielast die daar het gevolg van is verschuift van bedrijven met een klein risico naar bedrijven met een groter risico.